

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 789/2008

z dnia 24 lipca 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1911/2006 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8 i 9,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1995/2000⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących m.in. z Rosji. W wyniku przeglądu wygaśnięcia wszczętego we wrześniu 2005 r. Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1911/2006⁽³⁾, przedłużyła o pięć lat okres obowiązywania środków na ich obecnym poziomie.
- (2) W dniu 19 grudnia 2006 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ wszczęcie częściowego przeglądu okresowego dotyczącego przywozu do Wspólnoty roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących m.in. z Rosji na wniosek dwóch przedsiębiorstw (Otwartej Spółki Akcyjnej Novomoskovskiy Azot oraz Otwartej Spółki Akcyjnej Nevinnomyssky Azot), które są producentami eksportującymi z Rosji należącymi do przedsiębiorstwa Otwarta Spółka Akcyjna „Mineral and Chemical Company Eurochem”. Te dwa przedsiębiorstwa, zważywszy na ich powiązania, do celów niniejszego rozporządzenia traktuje się jako jedną osobę prawną („producent eksportujący”). Ostateczne ustalenia i wnioski częściowego przeglądu okresowego przedsta-

wiono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 238/2008⁽⁵⁾, którym zakończono przegląd bez wprowadzania zmian do obowiązujących środków antydumpingowych.

B. ZOBOWIĄZANIE

- (3) W trakcie przeglądu okresowego producent eksportujący wyraził zainteresowanie złożeniem zobowiązania cenowego, lecz nie przedstawił odpowiednio udokumentowanego zobowiązania w terminie wyznaczonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Niemniej jednak, zgodnie z motywami 57 i 58 ww. rozporządzenia Rady, Rada uznała, że producent eksportujący powinien w drodze wyjątku mieć możliwość uzupełnienia zobowiązania w ciągu 10 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie tego rozporządzenia; wynika to z kompleksowości kilku kwestii, tj. 1) niestabilności cen produktu objętego postępowaniem, co powoduje konieczność wprowadzenia jakiejś formy indeksacji cen minimalnych, w sytuacji gdy niestabilność ta nie jest wystarczająco uzasadniona głównymi czynnikami kosztowymi; oraz 2) szczególnej sytuacji rynkowej w przypadku produktu objętego postępowaniem. W wyniku opublikowania rozporządzenia (WE) nr 238/2008 oraz w przewidzianym w tym rozporządzeniu terminie producent eksportujący złożył satysfakcjonujące zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Komisja przyjęła, decyzją 2008/649/WE⁽⁶⁾, proponowane zobowiązanie. Rada uznaje, że złożone zobowiązanie usuwa wyrządzający szkodę wpływ dumpingu oraz ogranicza w wystarczającym stopniu ryzyko obejścia środków.
- (5) Aby Komisja i organy celne nadal mogły skutecznie monitorować stosowanie się producenta eksportującego do zobowiązania, gdy odpowiednim organom celnym składany jest wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła antydumpingowego uzależnione jest od: (i) przedstawienia faktury w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku; (ii) warunku, że przywożone towary zostały wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez producenta eksportującego do pierwszego niezależnego odbiorcy we Wspólnocie; oraz (iii) warunku, że towary zgłoszone i przedstawione do oclenia odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania. W przypadku gdy przedstawione wyżej warunki nie są spełnione, odpowiednie cło antydumpingowe jest należne w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 22.9.2000, s. 15. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1675/2003 (Dz.U. L 238 z 25.9.2003, s. 4).

⁽³⁾ Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2006, s. 51.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 14.

⁽⁶⁾ Zob. s. 39 niniejszego Dziennika Urzędowego.

(6) W przypadku gdy Komisja wycofa, na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, swoją zgodę na zobowiązanie z uwagi na naruszenie, w odniesieniu do konkretnych transakcji, oraz oświadczy, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.

(7) Importerzy powinni być świadomi w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, że istnieje możliwość powstania długu celnego, co stanowi zwykle ryzyko handlowe, jak opisano w motywach 5 i 6, nawet jeżeli zobowiązanie przedstawione przez wytwórcę, od którego bezpośrednio lub pośrednio nabywają towary, zostało przyjęte przez Komisję.

(8) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia podstawowego organy celne powinny niezwłocznie informować Komisję za każdym razem, gdy stwierdzą oznaki naruszenia zobowiązania.

(9) Z powodów określonych w decyzji Komisji zobowiązanie złożone przez producenta eksportującego zostaje zatem uznane za możliwe do przyjęcia przez Komisję, a zainteresowany producent eksportujący został poinformowany o podstawowych faktach, ustaleniach i zobowiązaniach, na których oparta jest zgoda.

(10) W przypadku naruszenia zobowiązania lub wycofania się z niego, lub też w przypadku wycofania przez Komisję przyjęcia tego zobowiązania automatycznie stosuje się cło antydumpingowe nałożone przez Radę zgodnie z art. 9 ust. 4 na mocy art. 8. ust. 9 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1911/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Niezależnie od przepisów ust. 1, ostateczne cło antydumpingowe nie stosuje się do przywozu dopuszczonego do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2 lub art. 2a.”;

2) po art. 2 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Przywóz mieszanek mocznika i azotanu amonu w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu, zafakturowany przez przedsiębiorstwo, którego zobowiązanie zostało przyjęte przez Komisję i którego nazwa została ujęta w decyzji Komisji 2008/649/WE (*), ze zmianami, jest zwolniony z cła antydumpingowego nałożonego zgodnie z art. 1, pod warunkiem że:

— są one wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez wyżej wymienionego producenta, pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie, oraz

— przywózowi temu towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku do niniejszego rozporządzenia, oraz

— towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu:

— zawsze, gdy w odniesieniu do przywozu określonego w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony co najmniej jeden z warunków wymienionych w tym ustępie, lub

— gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem lub decyzją, która odnosi się do konkretnych transakcji, i stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

(*) Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 39.”;

3) załącznik otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

Informacje, które należy podać na fakturze w ramach zobowiązania, o której mowa w art. 2 ust. 2 i w art. 2a:

1) Dodatkowy kod TARIC, na podstawie którego towary na fakturze mogą być odprawione na granicach Wspólnoty (jak zostało to określone we właściwym rozporządzeniu lub decyzji).

2) Dokładny opis towarów, zawierający:

- kod CN,
- zawartość azotu (»N«) w produkcie (wyrażona w ujęciu procentowym),
- ilość (należy podać w tonach).

3) Opis warunków sprzedaży, w tym:

- cena za tonę,
- obowiązujące warunki płatności,

— obowiązujące warunki dostawy,

— całkowite zniżki i rabaty.

4) Nazwa niepowiązanego importera, któremu przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę.

5) Nazwisko przedstawiciela przedsiębiorstwa, które wystawiło fakturę w ramach zobowiązania, i następująca podpisana deklaracja:

»Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż towarów przeznaczonych do bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej, których dotyczy niniejsza faktura, jest dokonywana na warunkach zobowiązania złożonego przez [przedsiębiorstwo] i zaakceptowanego przez Komisję Europejską, odpowiednio, rozporządzeniem (WE) nr 617/2000 lub decyzją 2008/649/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.«.»

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
B. HORTEFEUX
Przewodniczący